

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/94/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

3/2015. számú (I. 22.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. február 13-án előterjesztett **panaszát** a 2015. január 22-én – dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a * Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy csendháborítás miatt szabálysértési és zaklatás miatt büntetőeljárás is van vele szemben eljárás, sőt korábban az élettársa is feljelentette garázdaság miatt.

2014. február 11-én 9 órakor a * utcában tartózkodott, amikor megjelent két rendőr. A panaszos korábban hazaszökött a * kórházból, ahova a magas vérnyomása okozta rosszullét miatt szállították be. A rendőrök bevitték a rendőrkapitányságra. Vizet kért, de csak fél óra múlva kapott a rendőröktől. A panaszos befulladt és ezért kellett a víz. A rendőrségen egy irodában helyezték el, majd rabosították (fénykép, ujjlenyomat.) Nagyon sok papírt kellett aláírni, az egyikre ráírták, hogy nem lát. A többi rendőr csak röhögött, azt mondta az egyik rendőr, hogy megkarmolta, amikor ujjlenyomatot vettek. A panaszosnak nem mozog rendesen

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

a keze, a rendőr nagyon szorosan fogta a lenyomatvételnél, ezért megrántotta a kezét. A panaszos sérelmezi a rendőrök egész eljárását.

Az iratok aláírásánál csak az egyik rendőr írta alá, és a panaszos, nem volt hatósági tanú. Csak a garázdaságról beszéltek, mást nem mondtak neki.

2) A panaszos 2014. április 14-én beadványt terjesztett elő, ami az ügy elbírálásának szempontjából érdemi információt nem tartalmaz, így annak ismertetésétől a Testület eltekint.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) K. J. r. alezredes 2014. március 31-én kelt átiratában előadta, hogy a panaszos körözését * Rendőrkapitányság rendelte el a körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló 2013. évi LXXXVIII. törvény (továbbiakban: KIR tv.) 20. § (1)-(2) bekezdés alapján és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 29. § (1) bekezdés alapján és közigazgatási eljárást kezdeményeztek a * ált. számon 2014. február 11-én.

A közigazgatási eljárás kezdeményezésének indoka az volt, hogy a panaszos 2014. február 10-én 19 óra 54 perckor a * Kórház Sürgősségi Osztályára rosszullete miatt átszállítást követően az intézményből eltűnt és ismeretlen helyre távozott. Mivel lakcíme *-on található, ezért a 63/2013.(XI.28.) BM rendelet 6. § (1) bekezdés alapján a körözés irányítója * Rendőrkapitányság lett, ezért * Rendőrkapitányság az ügyet a * Rendőrkapitányságnak küldte meg 2014. február 11-én.

* Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya * ált. számon indította meg a közigazgatási eljárást a panaszos eltűnésének ügyében.

A panaszost a * Rendőrkapitányság járőrei 2014. február 11-én 9 órakor vonták intézkedés alá * utcán. A személyt a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29. § a) pontja alapján igazoltatták, mely intézkedés megkezdése előtt, figyelemmel a 20. § (2) bekezdésre tiszteletnek, napszaknak megfelelően köszöntek, nevüket, azonosítószámukat, intézkedésük tényét és célját az intézkedés alá vonttal közölték. A panaszos priorálása során megállapították, hogy * Rendőrkapitányság * ált. számon eltűnés miatt körözését rendelte el, így a panaszost előállították a * Rendőrkapitányság épületébe.

Az intézkedés során jelen volt a panaszos élettársa, M. J..

Az előállítást * Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály állományából L. F. r. fztls. és K-T.É. r. fztls. végezte. Az előállítás Rtv. 33. § (2) bekezdés h) pontja alapján történt.

A kapitányságon a panaszos a földszint 3-as számú irodában lett elhelyezve, ahol az előállító rendőrök által a Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján csomag- és ruházatának átvizsgálás

megtörtént. Az előállítás ideje alatt a panaszostól ujj- és tenyéryomatot vettek.

A * bü. szám alatt garázdaság vétség elkövetése miatt eljárás volt folyamatban a panaszos ellen, akitől 2013. december 17-én történt gyanúsított kihallgatását követően ujj-és tenyéryomat levételére került sor az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII törvény 6. § alapján. Mivel a panaszos ujj-és tenyéryomata korábban rossz minőségben került levételre, ezért 2014. január 15-ei dátummal a Bünygyi Szakértői és Kutatóintézet * szám alatt írásban ismételt levételét kérték a * ORFK utasítás 24. pontja alapján jó minőségben.

A * bü. számon folyamatban volt bünygy elöadója N. S. r. hadnagy volt, aki az előállítás ideje alatt a panaszos meghallgatását megelőzően a panaszossal szóban közölte, hogy ismételt ujj-és tenyéryomat vételére van szükség, melyet a panaszos tudomásul vett és együttműködött.

A panaszost a * Rendörkapitányság földszint 3-as irodából a 16-os számú bünygyi technikus irodába T. A. r. zászlós bünygyi technikus K.-R. P. A. r. zászlós és L. F. r. főtörzszászlós kísérték fel.

Az irodába T. A. r. zls. által, festék használatával került sor az ujj- és tenyéryomatának levételére. A levétel a normál eljárási rendnek megfelelően történt.

Az eljárás megkezdésekor a panaszos jelezte, hogy jobb könyöke korábbi sérüléséből adódóan fáj, nehezen mozgatja, ezért a mintavétel helyes kartartás érdekében hogy a minták ne legyenek újból értékelhetetlenek K.-R. P. A. r. zászlós jobb karjának történő tartásával segítette a mintavételt. Eközben nevezett személynek ez nem okozott fájdalmat, ez nem testi kényszerként került végrehajtásra.

A mintavétel során B.M. egyszer csak fogával megpróbálta kitépni a bal kezének könyök hajlatában lévő rövid bevezető csövet (mely a testből kiálló részén kupakkal zárható műanyag szelepből végződő branül), melyet még az eltűnése előtt, a * Kórház SBO-n helyeztek el. Ennek megakadályozására, hogy B.M. ne tudja kitépni a branült a karjából K.-R. P. A. ráfogott a branültre, hogy így megakadályozza annak kitépését.

Később az eljárás során nevezett az ujjlenyomat vétel során fájdalomra nem panaszkodott.

Az ujjlenyomat levételt követően B.M. a bünygyi technikus irodában felszerelt mosdónál maga mosta meg a kezét. Ekkor kért vizet az intézkedő rendöröktől, befulladás miatt, mely kérését rögtön teljesítették. Orvosi ellátást nem kért nevezett személy, mivel később ilyen panaszja már nem volt.

Az ujjlenyomat-vétel után nevezett K.-R. P. A. r. zls. és L. F. r.ftzls. által lekísérésre került a kapitányság földszint 3.számú irodájába. A fenti helységben került sor a panaszos közigazgatási ügyben történő meghallgatására a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. Törvény 53-54. § alapján. A meghallgatást * Rendörkapitányság Rendészeti Osztály állományába tartozó K.-R. P- A. r. zls. végezte. A meghallgatás 10 óra 24 perctől 10 óra 45 percig tartott. A meghallgatást követően 10 óra 45 perckor a panaszos előállítása megszűnt, szabadítása megtörtént.

Majd 10 óra 45 perctől 10 óra 50 percig, figyelemmel az Rtv. 37. § b. pontjára - intézkedik az önmagát vagy más veszélyeztető állapotban levő személy orvosi vizsgálatára és közreműködik az egészségügyi intézménybe történő szállításban - biztonsági intézkedés keretén belül nevezett L. F. r.ftzls. és K.-T. É. r.ftzls. által kiszállításra került *-on az orvosi ügyeletre, ahol a branült eltávolították a karjából.

Az orvosi ellátása után a panaszos biztonsági intézkedés keretében hozzátartozójának, M. J.-nek 2014. február 11-én 10 óra 50 perckor átadásra került, amikor nevezett az épületet elhagyta.

Az eljárás során 2014. február 11-én 10 óra 50 perckor a körözést visszavonták, az eljárást pedig 2014. február 14-én befejezték.

Az eljárás során a panaszossal szemben kényszerítő eszköz alkalmazása nem történt. Az eljárás alá vont sérülést nem szenvedett, az eljárás során panasszal nem élt.

Az előállítással szemben a jogorvoslati lehetőségeiről az előállító rendőrök részéről a panaszos szóbeli tájékoztatást kapott, illetve annak lehetőségét a szabadon bocsátásakor a részére átadott igazolás tartalmazta. A panaszos nyilatkozott arra, hogy 5 órát meghaladó előállítása során étkeztetésre nem tart igényt, illetve nyilatkozott arról is, hogy hozzátartozójának külön kiértésítését nem kérte, mivel az élettársa az intézkedés megkezdésekor jelen volt.

Nyilatkozatait saját kezűleg írta alá, a panaszos az intézkedés alatt olyat nem közölt a rendőrökkel, hogy súlyos látáskárosodás miatt a nyilatkozatokat, illetve a jegyzőkönyvben foglaltakat nem tudja elolvasni. A részére átadott jegyzőkönyvet, nyilatkozatokat erre vonatkozó panasz nélkül saját kezűleg aláírta, így felolvasásra aláírt szöveg nem került.

Megállapítottam, hogy a panaszossal szemben történt rendőri intézkedések jogszerűek, szakszerűek voltak. Nem merült fel, hogy bármely intézkedő rendőr az eljárás alá vonttal szemben megalázó, bántó (kinevette) módon viselkedett volna.

Nevezett személlyel szemben korábban folytatott büntetőeljárások során iü. pszichiátria szakértői vizsgálatra került sor, melynek során a szakértő megállapította, hogy a panaszos az időszakosan elmekegés szintet is elérő, gyanakvós téveszmékkal járó személyiségzavara van, súlyos fokban volt korlátozva abban, hogy a terhére rótt indulati cselekmények következményeit felismerje, illetve ezen felismerésnek megfelelő magatartást tanúsítson.

Egyben tájékoztatom, hogy a fenti intézkedéssel kapcsolatban hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettének gyanúja miatt a Központi Nyomozó Főügyészség * Regionális Osztályán * Nyom. * szám alatt nyomozás van folyamatban. Az ügy előadója szóbeli megkeresésre közölte, hogy a nyomozási cselekmények alkalmával a panaszosnak nem volt olyan látás problémája, mely akadályozta volna a jegyzőkönyvek aláírás előtt történő elolvasásában.

2) A 2014. február 10-én kelt feljegyzés szerint a * Kórház orvosa bejelentést tett, hogy a panaszos 2014. február 10-én 19 óra körül eltűnt a kórház baleseti osztályáról. Ezt követően felvették a kapcsolatot a kórházzal, ahol elmondták, hogy a kartonján nem szerepel zavartság.

A * Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnokának jelezték az ügyet, a járőrök a * buszmegállókat és környékét visszatérően ellenőrzik.

3) 2014. február 11-én kelt végzésében a * Rendőrkapitányság személykörözést rendelt el a panaszos vonatkozásában. A kért intézkedés a körözött személy feltalálása esetén előállítása, meghallgatása és a legközelebbi gyermekotthonba elhelyezése.

4) Az előállításról készült jelentés szerint a panaszost 2014. február 11-én az ideiglenes lakcímén az Rtv. 29. § alapján a rendőrök igazoltatták, majd ruházatát átvizsgálták az Rtv. 29. § (4) bekezdése alapján, illetve az Rtv. 33. § (2) bekezdés h) pontja alapján előállították. Vele szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak. Az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerinti tájékoztatót és igazolást átadták a panaszosnak.

Az előállítás oka 2014. február 11-én 10 óra 45 perckor megszűnt, a panaszost hozzátartozójának átadták.

Az intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt a parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint.

5) Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszos előállítása 2014. február 11-én 9 órától 10 óra 45 percig tartott.

6) N. S. r. hdgy. 2014. március 3-án kelt jelentése a korábbi jelentésekhez képest annyi többletinformációt tartalmaz, hogy a panaszost ő tájékoztatta arról, hogy meg kell ismételni a tenyérlenyomat levételét, amit akár most is elvégezhetnének, és akkor nem kell ismét bemennie a kapitányságra. A panaszos ebbe önként beleegyezett. A r. hdgy. előadta még, hogy ameddig ő a rabosítás részleteiről tájékoztatta a panaszost, addig L. F. r. ftzls. és K.-T. É- r. ftzls. nagyon tisztelttudoán, érthetően és segítőkészen viselkedett a panaszossal.

7) K.-T. É. r. tzs. 2014. március 30-án kelt jelentésében előadta, hogy 2014.02.11-én gépkocsizó járőrszolgálatot látott el 8 órától 20 óráig. A szolgálat megkezdését követő eligazításon, azt az utasítást kapta, hogy a kijelölt járőrvezetővel kutassák fel a panaszost, mivel 2014. február 10-én az esti órákban a * Kórházból engedély nélkül, ismeretlen helyre távozott, ezért körözése lett elrendelve.

Mivel ismert volt a panaszos *-i tartózkodási helye, ezért 08 óra 50 perckor a szolgálati gépkocsival oda indultunk, hogy ott megnézzük. A * utcán haladva 9 órakor szembe jött kerékpáron a panaszos élettársa, M. J., aki a kerékpár csomagtartóján szállította a panaszost.

Megállásra felszólítást követően igazoltatás alá vonták, amelynek során a napszaknak megfelelően köszöntek, tisztelegtek, majd járőrvezető közölte nevüket, rendfokozatukat, illetve intézkedésük okát. A TIK ügyeletesnek tett jelentést követően, a kapott utasításnak megfelelően a panaszossal közölték, hogy az előző este engedély nélkül távozott el a * Kórház területéről, körözésének elrendelésére került sor, ezért elő kell, hogy állítsák a * Rendőrkapitányságra. Jegyzőkönyvi meghallgatását, valamint körözésének visszavonását követően, mivel a * Kórház vissza rendelésétől elállt, szabadítani és otthonába távozhat. Az intézkedésnél élettársa, M. J. volt jelen, aki figyelmeztetésben részesült szabálytalan személyszállítás szabálysértésének elkövetése miatt. Más személy nem tartózkodott az intézkedés helyszínén, illetve annak közelében.

A TIK ügyeletes vissza jelzését követően a tájékoztatás után is nyugodt maradt, csak annyit kérdezett, hogy az mennyi idő, mert sietnie kellene a -os ügyét rendezni. Azt mondta, hogy a r. ftzls. és a társa rendes, nem úgy mint 1-2 kollégájuk, akiket feljelentett az ügyészségen, de a kollégákat nem nevesítette. A r. ftzls. és társa csak az intézkedéssel kapcsolatos tájékoztatást adta meg részére, egyéb beszélgetést nem folytattak vele. A tájékoztatást követően a kísérés szabályainak betartása mellett ruházatát és a nála lévő táskája tartalmát átvizsgálta, illetve felhívta figyelmét, hogy személyi szabadságot korlátozó intézkedés alá vonták, ezért szűrővágó eszköz nem lehet nála. Ezt követően beültették a jobb oldali, jobb hátsó ülésre, majd én ültem be mellé a bal hátsó ülésre, a gk. vezető ülés mögé. Ezután L. F. r. ftzls. beült a vezető ülésre és beszállították a panaszost a rendőrkapitányság épületébe. Kényszerítő eszközt nem alkalmaztak vele szemben, mivel annak feltételei nem álltak fenn, de annak lehetőségére felhívták a figyelmét.

Az előállítás megkezdését követően a földszinti 3. számú hivatalos helyiségbe került mivel a további intézkedések megtételének jellege nem tette szükségessé előállító helyiségben történő elhelyezését, és mivel az intézkedés során végig együttműködő volt.

Ezt követően felszólította a r. tzls. a ruházata zsebeinek kiürítésére, valamint a nála lévő táská tartalmának asztalra történő kipakolására. Miután mindent kitett az asztalra megtartotta a r. tzls. az átvizsgálást, majd az előállításhoz rendszeresített nyomtatványok kitöltését, valamint a nála tartható illetve nem tartható tárgyak letéti jegyzőkönyvbe vételét kezdte meg. A panaszos az előállításhoz rendszeresített nyomtatványon szóbeli nyilatkozatát követően írásban, aláírásával megerősítve nyilatkozott arra, hogy hozzátartozót nem kíván értesíteni előállításáról (élettársa jelen volt az intézkedés megkezdésénél)

A panaszos elmondta, hogy sok gyógyszert szed, de tartós vagy állandó felügyeletet igénylő orvosi kezelés alatt nem áll, fertőző betegsége nincs, de elmondta, hogy a bal karjában maradt az infúzióhoz használt branül.

Nyilatkozott továbbá arra, hogy 5 órát meghaladó előállítása esetén nem tart igényt étkeztetésre. Szabadon bocsátása előtt írásban nyilatkozott arra, hogy előállítása során sérülése nem keletkezett, valamint panasz szándékot nem jelentett be.

A jogorvoslati lehetőségeiről szóbeli tájékoztatást kapott előállítása megkezdésekor, továbbá annak lehetőségét a szabadon bocsátásakor részére átadott igazolás is tartalmazza.

Az előállítás során a panaszos elmondta, hogy gyengén látó, azonban kijelentette, hogy a nyomtatványokat el tudja olvasni, ezért azokat kitöltést követően átadta a r. tzls. részére, amit elolvasást követően aláírt.

Részemre az előállítás során rosszulletet, szomjúságot, sem egyéb olyan tény nem közölt a branülon kívül, amely orvosi ellátást igényelt volna.

Az előállítás során a hivatalos helyiségben megjelent N. S. r. hdgy., aki a panaszossal szemben garázdaság miatt indított eljárás során meghallgatását végezte 2013.12.17-én. Ő szóban közölte a panaszossal, hogy a garázdaság miatti eljárás során tőle levett új lenyomat a szakértő véleménye alapján értékelhetetlen volt, ezért annak megismétlésére van szükség. Ezt a szóbeli közlést a panaszos tudomásul vette, a nyomozati cselekmény újbóli elvégzésének önként alávetette magát. Ezt követően T. A. r. zls. bűnügyi technikus a rabosítást elvégezte.

Ennek érdekében (rabosítás) L. F. r. ftzls. felkísérte a panaszost az emeleti bűnügyi technikai helyiségbe, majd onnan visszakísérte a 3. számú irodába, ahol meghallgatása történt.

Ezt követően a rendőrök 10 óra 45 perckor biztonsági intézkedés keretén belül kikísérték a * Mentőállomás orvosi ügyeletére, ahol megvizsgálásra került, majd a branül eltávolítása is megtörtént. Ezután a kapitányság épületébe visszaérve élettársának, M. J.-nek sérülés- és panasz mentesen átadásra került 10 óra 50 perckor.

Az eljárás során a panaszossal szemben kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor, vele szemben a rendőri magatartás, a hangnem normális, hétköznapi volt. Mivel a panaszos együttműködő volt, semmi nem indokolta, hogy vele szemben bárki emelt-vagy durva hangon kommunikáljon.

A r. tzls. előadta még, hogy a panaszosnak bűnügyi technikán tartózkodásának ideje alatt nem voltam jelen. Az előállítás során jelenlétében a panaszost a kollégái nem nevelték ki, neki ilyenről a panaszos nem panaszkodott.

8) L. F. r. ftzls. 2014. március 31-én kelt jelentésében K. T. É. r. ftzls.-sal egyező módon adta elő a történeteket az alábbiakkal kiegészítve.

A r. ftzls. jelen volt az ujjlenyomat vételnél, melyet T. A. r. zls. és K. R. P. A. r. zls. hajtott végre, valamint az eltűnése ügyében történő meghallgatása során is, melyet K. R. P. A. r. zls. végzett.

A technikai laborban a rabosítást végrehajtó T. A. r. zls. megkérte a panaszost, hogy mosson kezet szappannal, mivel az ujj- és tenyérlenyomat rögzítéséhez az ujjait és a tenyereit be kell kennie egy speciális fekete színű ujjnyom rögzítő festékkel. A panaszos ezt nem akart megtenni, csak többszöri kérésre mosta meg a kezét. Ezt követően a panaszos kezére T. A. r. zls. technikus nehezen tudta henger segítségével az ujjnyomrögzítő festéket felvinni, mivel kezeit egyfolytában elhúzta. Miután T. A. r. zls. a panaszos ujjait bekente az ujjnyomrögzítő festékkel, jobb kezével kezdve egyesével megfogta ujjait és az ujjnyomatlagra forgatta. Ennek során a panaszos kezét elhúzta, nem akart együttműködni, ezért ismét tájékoztatásra került normális, hétköznapi hangnemből, hogy az ujj-, és tenyérlenyomat vétele szükséges, a mintavételt köteles tőlni, melyet megértett.

Ezután a panaszos együttműködött, a r. zls. pedig folytatta vele szemben az ujjnyomátvételt, a jobb kezéről. Panaszos ismét elkezdett hangosan kiabálni, elhúzta kezeit, ezért K. R. P. A. r. zls. segített megtartani a bal kezét, mivel az már ujjnyomrögzítő festékkel be lett kenve, azt ne jöjjön le a kezéről, ezzel elősegítve az ujj-, és tenyérlenyomat jó minőségben való levételét.

A panaszos eközben a fogával harapó mozdulatot tett a bal keze irányába, mivel a bal kezének könyök hajlatában rövid bevezető cső volt (mely a testből kiálló részén kupakkal zárható műanyag szelepből végződő branül), melyet eltűnése előtt a * Kórház SBO-n helyeztek el. Ezért K.R.P. A. r.zls. ráfogott a branülre, hogy azt ne tépje ki, mivel annak kivételéhez szakorvos szükséges, amelyre az ujj-, és tenyérlenyomat levételét követően kerül sor.

T. A. r. zls. folytatta az ujjnyomátvételt, még mindig a jobb kezéről, azonban a panaszos az ujjainak és tenyerének való forgatásával, arra panaszkodott, hogy neki jobb könyöke korábbi

sérüléséből adódóan érzékeny. Ekkor T. A. r. zls. próbálta úgy levenni az ujj-, és tenyérlenyomatot, hogy az számára megfelelő legyen.

A panaszos tájékoztatta r. zls-t, hogy nem bírja forgatni a kezét, de a közös együttműködéssel sikerült rögzíteni ujj-, és tenyérlenyomatát.

A panaszos a bal kezének ujj-, és tenyérlenyomat vétele során már ismételten nem akart együttműködni, kiabált, majd hisztizett, viselkedése hullámzó kedélyállapotú volt. Ekkor ismételten elmondták neki normális, hétköznapi hangnemben, hogy a mintavételre miért van szükség, melyet megértett és a továbbiakban együttműködött, így r. zls. a panaszos bal kezéről gyorsan rögzítette ujj-, és tenyérlenyomatát.

A minta vételsorán sem K. R. P. A. r. zls, sem T. A. r. zls. nem szorította meg a panaszos ujjait és kezeit, vele normális, hétköznapi hangnemben beszéltek.

Az ujj- és tenyérlenyomat levétele után panaszos elmondták, hogy mossa le a kezeit, ebben segítettek neki, valamint kérésére vizet adtak részére.

Az eljárás alatt a panaszos a r. ftzls. felé rosszulletet, szomjúságot, sem egyéb olyan tény nem közölt, amely orvosi ellátást igényelt volna.

A panaszossal az eljárás során végig normál hangnemben történt a kommunikáció. Jelenlétében olyan nem történt, hogy vele szemben bántó, sértő magatartást, pl. kinevetést tanúsított volna.

9) T. A. r. zls. 2014. március 28-án kelt jelentésében az ujjnyomrögzítés során történteket L. F. r. ftzls.-sal azonos módon adta elő, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint. Annyival egészíti ki, hogy rosszulletet nem jelzett, vizet kért, azt rögtön kapott is, mivel a mosdókagyló előtt állt.

10) K.- R. P. A. r. zls. 2014. március 28-án kelt jelentésében az ujjnyomrögzítés során történteket T. A. zls.-sal azonos módon adta elő, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv., Szolgálati Szabályzat és egyéb joganyag rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

A panaszos többek között az kifogásolta, hogy a rendőrök rabosították, és hogy ennek során megszorították a kezét.

A Testület hatáskörét az Rtv. 92. § (1) bekezdése rendezi. Eszerint akinek a IV–V. Fejezetben – a 46/A–46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e

fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőrendészeti feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

Ennek megfelelően a Testületnek tehát

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség, etc.),

- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés, etc.)

- kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlátás, etc.), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 11.§ (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze. Az Rtv. 11.§-án keresztül vizsgálhatóvá válik tehát a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv.-től eltérő, egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik

A fentiek alapján a Testület csupán azon intézkedéseket vizsgálta érdemben, amelyre a más jogág szabályozása szerint nincs jogorvoslat.

A büntetőnyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a büntető és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (továbbiakban: Rabs.tv.) az alábbiak szerint kötelezővé teszi a gyanúsítás közlése után a büntetőeljárás gyanúsítottainak és bizonyos azonosító jegyeiknek (fénykép, tenyér- és ujjlenyomat) nyilvántartásba vételét, amit mindenki köteles tölteni, jogorvoslatnak azzal szemben nincs helye.

A Rabs.tv. 6. § (1) bekezdése szerint a személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában az érintett arcképmását nyilván kell tartani, ha *a)* bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás alá vonták, vagy *b)* a bíróság vele szemben bűnösséget megállapító jogerős ítéletet hozott.

A jogszabály 44. § (1) bekezdése szerint a büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyérnyomatainak nyilvántartásában annak a büntetőeljárás alá vont személynek az ujj- és tenyérnyomatát kell nyilvántartani, akit

a) ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett szándékos bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja vagy

b) öt évet el nem érő szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett szándékos, testi sértés (Btk. 170. §), segítségnyújtás elmulasztása (Btk. 172. §), személyi szabadság megsértése (Btk. 175. §), emberkereskedelem (Btk. 175/B. §), magánlaksértés (Btk. 176. §), közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény (Btk. 184. §), vasúti, légi vagy vízi közlekedés veszélyeztetése (Btk. 185. §), közúti veszélyeztetés (Btk. 186. §), cserbenhagyás (Btk. 190. §), megrontás (Btk. 201. §), tiltott pornográf felvétellel visszaélés (Btk. 204. §), üzletszerű kéjelgés elősegítése (Btk. 205. §), kitartottság (Btk. 206. §), kerítés (Btk. 207. §), beutazási és tartózkodási tilalom megsértése (Btk. 214. §), embercsempészés (Btk. 218. §), hivatali visszaélés (Btk. 225. §), bántalmazás hivatalos eljárásban (Btk. 226. §), hivatalos személy elleni erőszak (Btk. 229. §), közfeladatot ellátó személy elleni erőszak (Btk. 230. §), hamis vád (Btk. 233. §), bűnpártolás (Btk. 244. §), vesztegetés (Btk. 250. §), befolyással üzérkedés (Btk. 256. §), közveszélyokozás (Btk. 259. §), terrorcselekmény (Btk. 261. §), visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel (Btk. 263/A. §), közveszéllyel fenyegetés (Btk. 270/A. §), garázdaság (Btk. 271. §), rendbontás (Btk. 271/A. §), közokirat-hamisítás (Btk. 274. §), magánokirat-hamisítás (Btk. 276. §), egyedi azonosító jel meghamisítása (Btk. 277/A. §), visszaélés kábítószerrel (Btk. 282-282/C. §), számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény (Btk. 300/C. §), pénzhamisítás (Btk. 304. §), költségvetési csalás (Btk. 310. §), a 2011. december 31-ig hatályban volt adócsalás és csempészet, készpénz-helyettesítő fizetőeszközzel visszaélés (Btk. 313/B. §), lopás (Btk. 316. §), sikkasztás (Btk. 317. §), csalás (Btk. 318. §), rongálás (Btk. 324. §), jármű önkényes elvétele (Btk. 327. §) bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás alá vontak.

A rögzítés módját pedig a Rabs. tv. 92.-93 §-a rendezi, eszerint a büntetőeljárás alá vont személy arcképmásának rögzítéséről a 6. § (3) bekezdése szerinti nyomozó hatóság vagy ügyészség a megalapozott gyanú közlését követően haladéktalanul gondoskodik. A nyilvántartott személy köteles alávetni magát az arcképmás rögzítésének, ellenszegülése esetén vele szemben testi kényszer alkalmazható. A büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyérynymatainak nyilvántartásába e törvény alapján felvételre kerülő ujj- és tenyérynymat levételéről a 46. § szerinti nyomozó hatóság vagy ügyészség a megalapozott gyanú közlését követően haladéktalanul gondoskodik.

A fentebb részletezett hatásköri szabályok miatt a büntetőeljárás keretében fogatosított eljárási cselekményeket érintő kifogások kapcsán, hacsak nem érinti az eljárási cselekmény végrehajtásának módjában az Rtv. rendelkezéseit, a Testületnek nincs jogosultsága vizsgálatot folytatni. Mindezek alapján a Testület nem tudta vizsgálni a panaszosnak azon kifogásait, amelyek a rabosításra vonatkoztak.

A fentiek alapján tehát a Testület megállapította, hogy a konkrét ügyben hatáskör hiányában nem vizsgálhatja a panaszos rabosításának körülményeit.

Ugyanakkor a Testület vizsgálta az előállítás jogszerűségét, és a rendőrök által alkalmazott hangnemet, illetve a vízre vonatkozó kifogást.

A Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, és a XIII. cikkben foglalt tulajdonhoz való jogát az alábbiak szerint.

2) A Testület ezt követően azt értékelte, hogy a megkezdett intézkedés során jogszerűen került-e sor a panaszos elfogására.

a) Az Rtv. 33. § (1) és (2) bekezdése taxatív felsorolja az előállítás okait. A rendőrség ezen okok közül a panaszos előállításának indokaként és jogalapjaként az Rtv. 33. § (2) bekezdés h) pontját jelölte meg. E szerint (2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akit a Schengeni Információs Rendszerben elhelyezett figyelmeztető jelzés alapján védelem alá kell helyezni.

A panaszbeadványból és a rendőrségi iratokból – amelyek azonos módon számoltak be a sérelmezett intézkedésről – az alábbiak állapíthatók meg.

A panaszos körözését * Rendőrkapitányság rendelte el a KIR tv. 20. § (1)-(2) bekezdés alapján és a Ket. 29. § (1) bekezdés alapján és közigazgatási eljárást kezdeményeztek 2014. február 11-én. A közigazgatási eljárás kezdeményezésének indoka az volt, hogy a panaszos 2014. február 10-én 19 óra 54 perckor a * Kórház Sürgősségi Osztályára rosszullete miatt átszállítást követően az intézményből eltűnt és ismeretlen helyre távozott. Mivel lakcíme *-on található, ezért a körözés irányítója * Rendőrkapitányság lett, ezért * Rendőrkapitányság az ügyet a * Rendőrkapitányságnak küldte meg 2014. február 11-én. A panaszost a * Rendőrkapitányság járőrei 2014. február 11-én 9 órakor vonták intézkedés alá * utcán. A személyt Rtv. 29. § a) pontja alapján igazoltatták. A panaszos prioritása során megállapították, hogy * Rendőrkapitányság * ált. számon eltűnés miatt körözését rendelte el, így a panaszost előállították a * Rendőrkapitányság épületébe.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök jogszerűen jártak el, amikor a körözési információs rendszer adatai birtokában, és az ügyeletes vezető utasítása alapján a panaszos előállítása mellett döntöttek, mivel a korábbi bejelentés alapján mint eltűnt személyt körözte a panaszost a rendőrség.

A panaszos előállítása a Testület álláspontja szerint az arányosság követelményének is megfelel, hiszen a panaszos úgy távozott egy egészségügyi intézményből az ellátása közben, hogy arról az intézmény dolgozói közül senkit sem értesített. Emiatt szükséges volt a panaszos előállítása és biztonsági intézkedés keretében a mielőbbi egészségügyi intézménybe jutatása, amely a panaszos korábbi magatartására és egészségügyi körülményeire tekintettel így volt a legcélszerűbben megoldható.

Mindezek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy az intézkedő rendőrök jogszerűen korlátozták a panaszos személyes szabadsághoz való jogát.

b) Az előállítás időtartama kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendőri jelentések és az előállításról szóló igazolás rögzíti, hogy a panaszossal szembeni intézkedés 9 órakor kezdődött és 10 óra 50 percig tartott. Ezen idő alatt a panaszost beszállították a kapitányságra, kitöltötték a szükséges nyilatkozatokat, illetve a közigazgatási eljárásban meghallgatták. Majd a panaszos beleegyezésével megismételték a rabosítását, ezt követően szabadították, majd beszállították a kórházba.

A Testület az időtartam értékelésekor az alábbi szempontokra volt figyelemmel. Az előállítás, mint szabadságkorlátozó intézkedés mindig célhoz kötött, ebből adódóan csak addig tarthat, amíg a célja megvalósul. Amennyiben a jelen esetben elfogadjuk azt a rendőri álláspontot, hogy az előállítás célja az volt, hogy a panaszost meghallgassák a közigazgatási eljárásban, illetve hogy mielőbb kórházba jutassák, akkor az intézkedés csak addig tarthatott, amíg ez a cél megvalósult.

A rendőri iratokból kitűnik, hogy a panaszossal szemben az intézkedés 1 óra 50 percig tartott, amely idő alatt számos eljárási cselekményt foganatosított a rendőrkapitányság. A Testület álláspontja szerint az előállítás alatt voltak ugyan kisebb „üresjáratok”, azonban az ezzel járó késedelem, nem érte el azt a fokot, ami alapjog sérelmet okozott volna a panaszosi oldalon.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos előállításának időtartama nem volt aránytalan, ezért nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

3) A panaszos sérelmezte a rendőrök hangnemét is, sérelmezte, hogy a rendőrök kinevették.

A Testület a panasz ezen része kapcsán emlékeztet az Rtv. fentebb hivatkozott 2. §-ára. Szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Független Rendőri Szakszervezet főtítkárának, az Országos Rendőrfőkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtítkárának a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, 2007. július 4-én Budapesten kelt közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a rendőrök által követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrré vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „[a] rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „[t]udatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért

is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg a tv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.” Az országos rendőrfőkapitány 2008. szeptember 10-én kelt, * sz. határozatában ezzel a megközelítéssel egyetértett, és azt is kimondta, hogy még az intézkedés alá vontak „provokatív, durva, sértő magatartása sem mentheti az intézkedő rendőr ehhez hasonló viselkedését.”

A rendőri részletesen leírja az intézkedés során leírja a panaszossal folytatott beszélgetést. A rendőrök tagadták, hogy az intézkedés során bármelyikük is tiszteletlenül vagy udvariatlanul viselkedett volna a panaszossal. Állításuk szerint nem nevettek ki a panaszost.

A jelen esetben a panaszos, illetve az intézkedő rendőrök előadásai oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel a rendőrök által alkalmazott hangnem tekintetében.

A Testület mindezek alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e az Rtv. 2. §-ában rögzített előírásokat, ezért a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

4) A panaszos sérelmezte, hogy amikor az előállítás során vizet kért, csak fél óra múlva kapott.

Az Rtv. 2. §-a szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.” A 18. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról.

A rendőri előadások szerint a panaszos nem jelezte, hogy rosszul lenne, rosszul éreztet nem is láttak rajta, amikor vizet kért, azonnal kapott egy pohárral, mivel a „rabosítás” során a kérés elhangzásakor a mosdókagyló előtt állt.

A konkrét esetben a panaszos, illetve az intézkedő rendőrök előadásai oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel.

A Testület mindezek alapján nem tudta megállapítani a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelmét.

IV.

A panaszos előállítása jogszerű volt és megfelelt az arányosság követelményének is. A Testület az ellentmondó előadások miatt nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e az Rtv. 2. §-ában rögzített előírásokat, ezért a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani sem a hangnemre, sem a vízfogyasztással kapcsolatos panasz kapcsán.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. január 22.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDESZÉSI PANASZTESTÜLET